

عنوان مقاله:

ساخت و اعتباریابی مقیاس تعلقات دنیوی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ در دانشگاه اسلامی، دوره 7، شماره 25 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

منصوره مهدی یار - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی دانشگاه شیراز

سیدمحمد رضا تقوی - دکتری روان شناسی بالینی. استاد گروه روان شناسی بالینی دانشگاه شیراز (نویسنده مسئول) / نشانی: شیراز؛
پردیس ارم، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه شیراز / نمابر: ۰۷۱۳۶۱۳۴۶۳۷ / Email: mtaghavi@rose.shirazu.ac.ir

محمدعلی گودرزی - دکتری روان شناسی بالینی. استاد گروه روان شناسی بالینی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف: هدف محققان در پژوهش حاضر، ساخت و اعتباریابی مقیاس تعلقات دنیوی بود. سوال پژوهش این بود که آیا این مقیاس از پایایی و روایی مناسب برخوردار است یا خیر؟ روش: پایایی این مقیاس از دو طریق بازآزمایی و همسانی و روایی آن از طریق تعیین ضریب همبستگی بین این مقیاس با مقیاس صبر و پرسشنامه های نگرشهای ناکارآمد و افسردگی و بالاخره، تحلیل عامل اکتشافی انجام شد. یافته ها: برای پایایی مقیاس (بازآزمایی و همسانی درونی) به ترتیب ضرایب پایایی ۰/۸۷ و ۰/۸۸ و برای روایی مقیاس (از طریق تعیین ضرایب همبستگی با سه مقیاس مذکور) به ترتیب ضرایب همبستگی ۰/۵۸، ۰/۶۹ و ۰/۴۲ به دست آمد. تحلیل عامل اکتشافی، به روش تحلیل مولفه های اصلی با چرخش واریماکس، سه عامل را به دست داد که به ترتیب: تعلق به وضع موجود، تعلق به مادیات و تعلق عاطفی نام گرفت که در مجموع ۳۳/۴ درصد از واریانس کل را تبیین کرد. نتیجه گیری: مقیاس تعلقات دنیوی، واجد شرایط لازم به لحاظ خصوصیات روان سنجی، برای استفاده در پژوهشهای مختلف در ایران دانسته شد.

کلمات کلیدی:

اعتباریابی، مقیاس تعلقات دنیوی، روان شناسی اسلامی، مفهوم پایه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378790>

